

kan ikke gennemføres, medmindre man medtænker IT. Først derved bliver folkeskolen en skole for alle.

Mit seneste initiativ er formidlingsprogrammet »Lær-IT«. Hensigten er her at supplere de traditionelle trykte informationsmaterialer med information i digital form (f.eks. CD-ROM) med de mange nye muligheder, det giver. Her benytter vi de nye informationsteknologiske hjælpemidler til at formidle indholdet i alle de materialer, der udsendes i tilknytning til den nye folkeskolelov. Det betyder, at vi kan supplere med levende billeder og lyd, og at vi kan hjælpe lærerne med at få overblik over og let adgang til at arbejde med loven, undervisningsvejledningerne og de gode undervisningseksempler. Undervisningsministeriet finansierer formidlingsprogrammet med 25 mio. kr. over 3 år.

Det tjener flere formål. Lærerne bliver både edb-brugere og edb-efterspørgere. Derved bliver de bedre rustet til at integrere informationsteknologien i deres undervisning og til at stille krav til undervisningsmidler og -materialer.

Jeg vil selvfølgelig tage initiativ til et samarbejde med kommunerne om den lokale tilrettelæggelse og opfølgning, som er kommunernes ansvar. Jeg forventer desuden, at det vil inspirere forlagene til, at IT bliver en integreret del af de lærebøger, der udvikles i kølvandet på den nye folkeskolelov.

Som en opfølgning på den betænkning om fjernundervisning, som Dorte Olesen-udvalget afgav i 1993, har jeg netop fået Finansministeriets tilslutning til at bruge 97 mio. kr. over 3 år til at øge udbudet af fjernundervisning, herunder også med henblik på lærernes efteruddannelse.

Mit sidste tiltag er, at jeg er ved at undersøge, hvad det kræver at forbinde landets folkeskoler i et IT-net med adgang til relevante tjenester – i lighed med det sektornet mellem alle øvrige uddannelsesinstitutioner, som er under opbygning.

Som det fremgår, svarer anbefalingerne i Dybkjærrapporten til mine intentioner og til det, Undervisningsministeriet arbejder på og har stillet efter gennem de sidste 10 år. Jeg mener fortsat, at det er kommunerne, der skal betale indkøbs- og driftsudgifter til undervisningsmidler og -materialer, herunder computere. For at fremme dette teknologiske løft vil jeg gøre mit til, at der etableres en tættere dialog mellem kommunerne og Undervisningsministeriet, således at udviklingen af dette vigtige område kommer til at foregå på en måde, der fastholder

og sammenholder intentionerne i folkeskoleloven med takten for den kommunale ressourceanvendelse.

Spm. nr. S 52

Til statsministeren (14/10 94) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil statsministeren kommentere en af Danmarks største eksperter i kommunalforvaltning, dr.jur. Erik Harder, i hans konklusion i den nye bog omkring den selvejende institution Aabenraa Sygehus, hvor konklusionen er, at Sønderjyllands Amt ville have vundet en eventuel retssag med baggrund i den daværende lovgivning på sygehusområdet?«

Svar (26/10 94)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Dr.jur. Erik Harder har i en ny bog, »Dansk Kommunalforvaltning III – Kommunalt selvstyre & Statsligt tilsyn« omtalt sagen om Sønderjyllands Amtskommunes deltagelse i Den selvejende institution Aabenraa Sygehus på side 119 ff. Omtalen af sagen afsluttes således: »Når lovforslaget blev fremsat, måtte det være, fordi ministeriet ikke havde tillid til, at det påståede retsgrundlag kunne holde til en prøvelse ved domstolene. Tvivlen er velbegrunderet, for så vidt som ministeriet i så fald måtte redegøre for, hvorfra man havde de påberåbte retsgrundsatninger, og hvorledes de kunne begrunde konklusionerne.«

Den fremgangsmåde, regeringen valgte at følge i sagen, var i øvrigt helt i overensstemmelse med en opfattelse, Erik Harder gav udtryk for i Information den 6. januar 1994, hvor Erik Harder bl.a. er citeret for følgende: »Hvis sundhedsministeren i den aktuelle sag virkelig mener, at det, Sønderjyllands Amtsråd har besluttet, er så forkert, kan han jo bare fremsætte et lovforslag, der afklarer det hele. Det kan ske fra i dag til i morgen. Hvis ministeren mener, han har et folketingsflertal bag sig, er der ikke noget problem. Det er ikke noget at føre en retssag om«. Endvidere betegner Erik Harder samme sted en retssag som »en besværlig og unødigt vej at gå, når ministeren kan forelægge et lovforslag.«